

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Catey Rosyjskiej.

z Wilna V. S. 14. N. S. 25. Maja 1799. w Sobote.

z Wiednia 6. Maja z Gazety
 Krakowskiej.

Przybyły dziś rano ze Włoch goniec, przywiózł następujące rapporta od Feld Marszałka Suworowa, o czynnościach armii zkombinowanej w Lombardyi.

D. 24. Kwietnia Półkownik Strauch na czele 7. batalionow z Tyrolu przez Valcamonica zbliżył się do Lovere w północnej stronie jeziora Iseo. Co widząc nieprzyjaciel rzekę Oglio w tyle zostawiwszy, postępował w głąb kraju. Przeszły pomienioną rzekę woyska zprzymierzone trzema kolumnami; prawe skrzydło prowadził General R. Melas, przez Palazuolo do Casano; lewe Melas przez Ponte Oglio, Martignano, Sola, do rzeki Serio.

D. 25. ciągnęła dalej armia trzema kolumnami; prawa z brigady Generała Wukasowich i diwizyi Rosyjskiej złożona przez ponte S. Pietro, Pontila, do Lecho, druga w której były diwizye Ott i Zoph, do wsi Vaprio, na przeciw której obozem stanęła; trzecia, gdzie się znajdował Melas, walnym gościńcem przez Garavasio, Triviglia, do Casano, miażdżąc małego, które nieprzyjaciel mógł najlepiej obwarował.

Główna kwatera Generała Moreau była w Inzago; tamże stały dwie woyska diwizye, chcąc nam bronić przeprawy przez Addę. Pod Lecho mocny szaniec; diwizya Serrurier częścią w Imberzago, reszta pod Trezzo, niedaleko Lodi Delmas; w Pizzighittone liczny garnizon. D. 26. atakowały Rosyjskie woyska nieprzyaciół pod Lecho; strzelce wsparci dwoma batalionami grenadyerow, dobyli wszystkie stanowiska, aż do mostu.

Tegoż dnia General Seckendorf z obozu pod Treviglia z 2. batalionami ruszył do Crema, gdzie postrzeżono 1500. Francuzow. Hrabia Hohenzollern z Cremony wysłał mocne podjazdy do Pizzighittone, i za rzekę Po do Parmy. Woyska zaś nieprzyjacielskie stanęły w szaniecach nad Addą usypanych, mając bronić przeprawy; Feld Marszałek Su-

worow postanowił wszystkie przeszkody siłą przelamać.

Naprzód więc Wukasowich pod Brivio przeszedł pomienioną rzekę, naprawiłszy most przez Francuzow zepsuty, i zaraz na samym brzegu wybrał mocne stanowisko, w którym zamknął się z 4. batalionami. Diwizye Ott i Zoph wieczorem przybyły do Gervasio. Wyłany przodem Kapitan od pontonierow doniósł, iż dla przepięsistej łąki, i bystro płynącej rzeki, nie można w tym miejscu rzucić pontonow.

General Kwatermistrz Margrabia Chasteler sam do brzegu pośpieszył, i znalazł dzieło nadre wstawione, lecz nie zewszyskiem niepodobne. Za pomocą więc Bannackich żołnierzy i strzelcow przedsięwziął most postawić. Od północy do godziny 6. z rana, spuszczone szczęśliwie na rzekę pontony, w krótkce rzecz ukończyła się zupełnie, i zkombinowane woyska rzekę Adda w porządku przechodzić zaczęły.

Przeprawił się najprzód półk Kozakow, za niemi 5. Austryackich batalionow, pod kommandą Półkownika Bidekuti; ten nie mieszkając uderzył na nieprzyaciół pod Trezzo. Francuzcy Wodzowie rozumiejąc, że w tym miejscu rzecz była niepodobna most postawić, nie spodziewali się napaści. Oprócz woysk wyżey wspomnionych, przeszły trochę później na drugi brzeg Addy, regiment huzarow, i 2. jeszcze półki Kozackie.

Zaczęła się bitwa; General Ott zapędził nieprzyaciela do Pozzo, gdzie potkał diwizya Grenier, do Brivio ciągnącą przeciwko Generalowi Wukasowich. Tu krwawsza nad pierwszą rozprawa; uderzyliśmy zewsząd na Francuzow; Bidekuti w głowę ranniony kartaczem; nieprzyjaciółom diwizya Victor z odsieczą przybyła; oskrzydłili więc woyska nasze, które, mianowicie zaś bataliony Bannackie, w tył ustępować zaczęły.

W tey chwili Margrabia Chasteler zprowadzone z diwizyi Zoph bataliony Persi i Stentoch w ogień poprowadził; pierwszy w

ataku odniosł wielką klęskę; drugi złączywszy się z huzarami Arcy Xiążęcia Józefa uderzył z boku, i zmieszał Francuzów, których 200. zrabano, 300. zabrano w niewolę; wieś Pozzo bagnetem dobyto; we wsi Vaprio 200. żołnierzy, w Gorgonzollo Generała Beket i 30. ranionych Officerów zostało rannych.

Gdy się to działo w jednej stronie, w drugiej Melas podstąpił do zamku Casano, wstawionego bitwą Xiążąt Vendome i Eugeniusza; z 12. funtowych armat i haubic długośmy strzelali do sztańcu nad kanałem Ritorto usypanego; oddalił się na koniec nieprzyjaciel; Austriacy most na kanale rzucili; w sztańcu 3. działa znaleziono. Wódz Austriacki całą kolumnę przeprowadził za rzekę Adda, i wieczorem stanął w Gorgonzollo.

D. 28. tenże Generał ruszył do Mediolanu; za nim poszły diwizye Ott i Froelich. Z prawą kolumną Generał Rosenberg stanął pod Brivio; kommanderujący straż iey przednią Wukasowich przy Verderio potkał Generała Serrurier; po uporczywej bitwie nieprzyjaciel prosił o kapitulacyę. Wszyscy żołnierze broń złożyli; Officerom do Francyi lub Piemontu odejść pozwolono, póki nie nastąpi zamiana jeńców.

To chwalebnie dokonawszy Wukasowich poszedł do Como, Rosyjskie zaś wojska do Mediolanu. W tej stolicy znaleziono znaczne magazyny mundurów, oręża, żywności, jednego Generała i 500. żołnierzy. W tych dniach kilku armia zkombinowana wzięła nieprzyjacielskich Wodzów 4. żołnierzy 5. tysięcy, dział 80. między którymi wałowych 46; Francuzów zabitych liczyć pewnie można do 6. tysięcy.

Feld Marszałek Suworow dał szczególniejszą zaletę wielu Officerom zkombinowanej armii, mianowicie zaś Generał kwaternistrzowi Margrabiemu Chasteller. Generał artillerii Baron Kray z licznym korpusem został w okolicach Mantui i Peschierzy, z których pierwsza jest opasana, druga obleżona. Mantuę do poddania się wezwano, pozwalając garnizonowi dwudziestodniowy do namyslenia się przeciąg czasu.

z Krakowa 12. Maia.

D. 9. przybyła do miasta naszego Maria Terefa Królowna Francuzka; dnia wczorayszego wyjechała w dalszą podróż do Mitawy, gdzie ma być zaślubioną Xciudem Angouleme.

z Londynu 26. Kwietnia z Gazety Hamburgskiej.

Prozbę do Króla Jmci względem przyłączenia Anglii z Irlandią zjednoczenia, którą Parowie uchwalili, jzba niższa przyela

bez żadney odmiany d. 22. Końca sprawy ciekawie czekamy; to pewna że Irlandczykowie, niektórzy przynajmniej, odstąpić nie chcą udzielnosci narodu swiego. Niedawno Orator Foster w Dublinie dając znamenite świadectwo przymiotom pierwszego Ministra, nazwał go jednak szkodliwym dla interesow Irlandzkich.

Powiadają że W. Britania na swoim żołdzie ma utrzymywać 20. tysięcy emigrantow Szwajcarskich, którzy do armii Austriackiej w Niemczech przyłączeni, dopomoga Arcy Xiążęciu Karolowi Oyczyznę wyrwać z nieprzyjacielskiego iarzma. Lordowie Bentinck rodzeni bracia Synowie Xiążęcia de Portland do Włoch wyjechali; starszy będzie Ministrem Angielskim przy armii zkombinowanej; podobny urząd piastuje Półkownik Crawford w obozie Arcy Xiążęcia w Szwabii.

Wszystkie wojska Angielskie, jakie dotąd były w Królestwie Portugalskim, powracają do Oyczyzny. Przyczyna nie wiadoma; jedni mówią, że na obronę własnego kraju; drudzy utrzymują, że dziś Portugalia zupełnie bezpieczna jest od nieprzyjacielskiej napaści, przez nieczynność Hiszpanow, mianowicie zaś Austriackie zwycięstwa nad Francuzami, które nie pozwalają Direktorom zamyslać o nowych zdobyczach.

Lord Bridport przed portem Brestem krążący, pisał do Admiralicji prosząc o wsparcie, ponieważ niektóre z okrętow uszkodzonych odejść musiał do Plymouth. Wyślano nie mieszkać kilka fregat; pewną albowiem wiadomość mamy, że nieprzyjacielska flotta naprzód wylądować w Irlandyi zamysła; później gdy tego dokaże, uda się do Cadix, uwolni zamkniętych Hiszpanow, i razem na morzu szrodziemnym dokazywać będzie.

Z Jarmouth kilka okrętow i fregat posłać kazano do Texel na uważanie obrótow eskadry Batawskiej; ponieważ kapitan Macdonald ma powrócić do portow naszych. W krótcie spodziewamy się przybycia z Berlina P. Grenwille; jaki skutek wzięty negocyacye iemu powierzone, wiedzieć teraz nie podobno. Papiery nasze dawno żadney nie podlegają odmianie; 3. procentowe placą dziś wgotowiznie od sta 54.

Dnia wczorayszego Admiralicja raport odebrała od Kapitana Trowbridge kommanderującego na brzegach Egipskich. Pisze iż armia Francuzka w Alexandryi i Cairze wiele ludu straciła przez choroby zarazliwe. Biega w mieście pogłoska, że trzy fregaty nieprzyjacielskie z portu Dunquerque wyszedłszy pod żagle, do brzegow Irlandzkich popłynęły. W Bengalu dwa nowe regimenta piechoty, regiment konnych ochotników, i 2. tyfiące milicyi zaciągnąć kaza-

z Paryża 2. Maja z Gazety
Hamburgskiej.

General en chef Massena pisał z głównej w Zurich Kwatery, że na granicy Tyrolskiej kommanderujący Lecourbe miał z nieprzyjacielem potyczkę; 400. Austryaków poległo 800. zabrano w niewolę; między którymi Officyerow 18. (O tym zdarzeniu czytaliśmy dawniej rapport Hrabiego de Bellegarde; przywoził Austryakom Major Schmidt.)

Wyście floty Breteńskiej zażanawia dziś uwagę powszechną w naszej stolicy. Minister morzki Bruix zasłużył na pochwałę, przedzy nad mniemanie wyprowadzając Okręta na morze. Wszystkie w swoim porządku, i bez żadney szkody z portu wyszły, co że raz pierwszy się nam zdarzyło pod czas terazniejszey wojny z Anglikami, wysoką opinią mieć zaczynamy o talentach i biegłości kommanderującego Admirała.

D. 25. Kwietnia o godzinie 10. z rana na siadł w Okręt; w nocy już flotta pod żaglem była na głębini; miała się składać z 24. liniowych; lecz Minister w 4. dniowym przeciągu kazał uzbroić jeszcze jeden od 74. armat; dowod iak spiesznie idą w portach roboty pod należytem dozorem. Zwyność wzięto na 5. miesięcy; maytkow jest nad komplet; wszystkim dla zachęcenia do pracy, żołd 3miesięczny z góry dano.

Flotta składa się z Okrętow następujących: Ocean armat 120. Republican 110. Terrible 110. Invincible 110. Indomptable 80. Formidable 80. Zélé, Constitution. Cisalpin. Watigny. Batave. Gaulois. Montblanc Redoutable. Gemappes. Duquesne. Tourville. J. J. Rousseau. Dixhoût. Jean Barth. Revolution. Convention. Tyrannicide. Censeur. Fougueux od 74. Fregat wielkich 11; mniejszych statkow liczba nie wiadoma.

Zamiar wyprawy dotąd jest tajemnicą. Jedna okoliczność pokazuje, że Flotta plynie do Irlandyi. Znajduje się na niej General en chef Kilmaine, rodem Irlandczyk, zwoykiem lądowym. O liczbie żołnierzanie pewnego twierdzić nie można; jedni mówią że 25. tysięcy ludu zabrano na okręta; drudzy że 16. To dewna, że statkow przewozowych nie brano, ponieważ flotę w śpieszney drodze mogłyby cokolwiek opóźnić.

Na okręcie Admiralskim znajdować się ma do 3. tysięcy ludu rozmaitego; z kąd jeszcze wnieść trzeba, że podróż daleka nie jest. Ministrowi Morzkiemu przydano do pomocy Admirałów: Delmotte, Gedoux, Courant, Dordelin, Linois. Przed portem Havre krążące od dawnego czasu fregaty Angielskie, oddaliły się wszystkie, zostawiwszy jedną, która kupieckie statki narodow neutralnych zatrzymuje i przetrząsa.

Generalowi Moreau Dyktoryat moc

dał nieokreśloną, iak dawniej Massenie. Ten wojsko swoje pomnaża, i wkrótce spodziewa się mieć sposobność czynienia zaczepnie, Na granicy zaś Szwajcarskiej tak wszystko rozrządził, że kraj zda się być bezpiecznym od nieprzyjacielskiego wtargnienia. Nie tak idą rzeczy we Włoszech; gdzie armia nie liczna, w nieszczęśliwych bitwach zmniejszona, do Piemontu odstępować musi.

z Hanau 4. Maja z Gazety Hamburgskiej.

Wszyscy rozmaitych Państw i Xiążąt Deputowani opuścili miasto Raftad, zakończył się długi kongres sposobem straszliwym. Rzecz iak się stała porządkiem opisujemy.

D. 28. Kwietnia o godzinie 7. wieczorem diwizya huzarow Szekler przybyła do Raftadu, i wszystkie bramy zaatakowała; trebacz Ministrowi Mogunckiemu oddał list Posłownika Barbaczy, w którym wyraża, iż miał rozkaz miasto zająć, z którego Posłowie Francuzey we 24. godzinach ustąpić powinni. Większa część obecnych na Kongresie Deputatow Rzeskich znajdowała się na on czas w Domu Ministrow RPtey,

Ci o godzinie 8. wyiechali z miasta; konie przyjechał z Carlsruhe Badencki Margrabia; droga do Plittersdorf, ponieważ z tego miejsca do Selz Renem płynąć mieli. Gdy zaś nazajutrz 400. Austryakow miało wkroczyć na garnizon do Raftadu, wszyscy z tymi Posłowie Xiążąt Rzeskich oddalili się z miasta; Moguncki Baron Albini, stanął już w Aschaffenburgh. Teraz krótką wiadomość dać potrzeba o podróży Posłow Francuzkich.

Koniecznoscie chcieli wyiechać z Raftadu, nie czekając nawet pasportu, o który starać się przyrzekł dla nich Baron Albini, lani też karty, którą miał, dać Posłownik Barbaczy zamiasł pasportu. O trzy ćwierć mile od Raftadu potkali zbroynnych włocegow; odebrawszy zaś rozkaz wysiadania z pojazdu, wysiedli wszyscy, szablą i pistoletem uzbrojeni, i w oka mgnieniu wszyscy na drodze zrabani zostali. Bonnier i Roberjeot pomarli; Jean de Brie z kobietami, chociaż raniony, powrócił do Raftadu, skryli się nie wiadomo gdzie, Legacy Sekretarze.

D. 5. Maja. Przydajemy jeszcze niektóre okoliczności do opisanja nieszczęśliwego przypadku zdarzonego pod Raftadem, na dniu Kwietnia 28.

Powiadają że Bonnier będąc zatrzymany na drodze, wykoczył z pojazdu, mając w ręku szpadę i pistolet, z którego raz tylko wystrzelił do mordercow swoich, i natychmiast został zabitym. Y to jeszcze przydają, że zbójcy na drodze zatrzymując pojazd Poselkie, zapytali się, czyli w pierw-

wzym był Bonnier. Odebrawszy odpowiedź, że nie; kolegę jego de Brie wywlekli, nie zważając na wołanie żony i córki, i ranili; co jednak nie przeszkodziło mu do rychley ucieczki.

To sprawiwszy przystąpili do drugiego pojazdu, i raz jeszcze zapytali się o Posła Bonnier; lecz znalazłszy Liguryjskiego Boccardi i Sekretarza legacyi Francuzkiej Rozenstiel, wysiąść kazali, żadney jednak nie czyniąc krzywdy. Następnie w pojeździe trzecim znalazłszy nieszczęśliwego Bonnier, na miejscu zabili. Nie tu jeszcze koniec morderstwa. Poseł trzeci Roberjeot znajdował się w ostatnim pojeździe.

Raniony śmiertelnie, w krótkce potym dobity; żona o śmierć prosiła morderców. Pojazdy wszystkie zrabowano, i odesłano do Raftadu. Jean de Brie noc całą bawił na polu; nazajutrz rano przybył do miasta, do domu Posta Pruskiego.

z Carlsruhe 2. Maja z Gazety Hamburgskiej.

Przerzcił nas wszystkich los straszliwy Posłow RPtey Francuzkiej pod Raftadem. Przekonani jesteśmy, że sprawcami dopelnionego morderstwa są obojczy ich nieprzyjaciele, mianowicie zaś O. Bonnier. Rzecz jak się stała, opisujemy.

25. Kwietnia Kurjer od Posłow z Raftadu wysłany do Paryża, przytrzymany, do główney kwatery woysk Cesarzkich zaprowadzony został. Uwiadomieni o tym RPtey ministrowie, odwołali się do bezpieczeństwa dla siebie zaręczonego. Legacya Pruska wysłała w tym interesie P. Jordan do Półkownika Barbaczy. Ten zaś odpowiedział, że nie ma powierzoney sobie władzy dawania komukolwiek straży, eskorty, &c.

O czym gdy Posłom Francuzkim doniesiono, natychmiast oświadczyli, że za trzy dni wyjadą z Raftadu. D. 26. pisali jeszcze sami do Półkownika Barbaczy prosząc o eskortę; lecz d. 28. Officyer Austryacki z trębaczem przybyli, rozkaz im przyniosł ustepowania z miasta we 24. godzinach. Postanowili więc natychmiast wyjechać Połtowie, ponieważ wszelką do krótkiey podróży gotowość mieli.

7. pojazdu było. Wszystkie ruszyły między 9. i 10. godziną w nocy. Stoiący w bramie na straży Officyer zatrzymał kazał; lecz w krótkce rzecz zrozumiewszy, wolno puścił. O pół mile za miastem potkali Posłowie Kupę iezdzców w mundurach Austryackich. Jean de Brie w pojeździe pierwszym będący, wywleczony został na przód i raniony. Nie zginął przecie; przytomność umysłu życie mu zachowała.

Udał że już nie żyje, widząc zaś odda-

lonych zabójców zkręcił się w bliskim rowie, gdzie nazajutrz znaleziony przez wieśniaków do Raftadu odniesionym został. Bonnier z drugiego pojazdu, z trzeciego Roberjeot wywleczony, zamordowany, drugi przed obliczem swoiey małżonki, i Kuczera Margrabi Badeńskiego. Sekretarz Rozenstiel i brat Ministra Ligurow Boccardi, chociaż noc ciemna była, uciekli do Raftadu, i pierwsi o nieszczęśliwym zdarzeniu donieśli.

Wszyscy Deputowani zgromadzili się do Graffa de Goerz, i prosili kommanderującego u bram Officyera Austryckiego, ażeby wydział swoich żołnierzy posłał do Plittersdorf, i do miasta kazał tych odprawać którzy jeszcze w życiu zostali; uczynił o co był proszony officyer; wysłani żołnierze odprawiali do miasta żony Posłow Roberjeot i Jean de Brie. Nazajutrz cała Deputacya pisła do Półkownika Barbaczy, donosząc o nieszczęśliwym przypadku, i prosząc razem o eskortę dla ranionego Jean de Bry, i pozostałych z nim w życiu Francuzów.

Odpisał nie mieszkając Barbaczy, że ubolewa nieskończenie nad smutnym zdarzeniem które dziełem jest z boyców, huzarów są w areście; pozostałemu Posłowi straż będzie dana. Zatym Jean de Brie przeprowadzony od Officyerow Badeńskich wyjechał powtórnie z Raftadu, i stanął już w Strasburgu. Rany jego nie są niebezpieczne; przestraszony Sekretarz Legacyi Rozenstiel zachorował.

Tenże Półkownik Barbaczy w liście drugim do Barona d' Albini wyraża, iż rozbójnicy na drogach zwyczajni rzecz całą zrobili; do czego nigdyby nie przyszło zapewne, gdyby Francuzcy Posłowie dnia zaczekać chcieli. Wszyscy zaś Deputowani Xiążąt Rzeskich wyjechawszy z Raftadu, przybyli do Carlsruhe, gdzie bawiąc dni kilka ułożyli raport dokładny całego przypadku i do Dworow swoich odesłali.

Tenże rapport został oddany Arcy Xiążęciu Karolowi z przyłączoną prozbą względem przyzwoitey satysfakcyi. Podpisali memoryał Posłowie Pruski, Duński, Hannoverki, Nalsawski, Darmstadtki, Frankfortki,

Panujący nam Badeński Margrabia wyznaczył komisya, której obowiązkiem będzie, wysłuchać oczewistych świadkow smutnego zdarzenia. Deputowani odprawiają posiedzenia codzienne. Jean de Brie przed wyjazdem z Raftadu oświadczył, że nieszczęścia legacyi zdarzonego, Niemieckiemu Narodowi nikt nie przypisze. Papiery Francuzkich Ministrow dostały się Austryakom. Roberjeot iakby przeczuwając nieszczęście, radził podróż odłożyć do rana, ponieważ w nocy niebezpieczna i daremna, dla niepodobieństwa prędkicy za Ren przeprawy.

K
z A
dzie
Kom
nę l
i opl
cow
Od C
cerne
Valai
tow
są zb
ne w
vion
strem
dzie
duie f
i z p
przez
Lekar
mu za
które
i Stip
nu p
woysk
inne p
zatrzy
z Fel
miesz
stępuia
cow i
zano.
wizyar
Neuzig
szedtsz
do Bri
zamek
skiego.
woysk
przejd

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna V.S. 14. N.S. 25. Maja 1799. w Sobotę.

z Ratisbony 25. Kwietnia z Gazety Hamburgskiej.

w. Następującym bliskie tygodniu spodziewamy się odebrać wyrok Cesarzkiej Komisji względem dostarczenia na obronę Rzeszy wojska prawem przepisanego i opłacenia na żółd, tak zwanych, mieściów Rzymskich.

Od Granic Szwajcarskich 26. Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

Spokojność w okolicach miasta Lucerne przywróconą została; lecz w Kraju Valais rozruch powstał straszliwy; insurgen- tow liczą 4. lub 5. tysięcy; wszyscy dobrze są zbrojni, na regimanta podzieleni; liczne wojsko na nich posłano. Generał Nouvion w Lucerne ma główną kwaterę. Ministrem wojennym naszej RPtey podobno będzie Bachmann.

z Stockach 27. Kwietnia z Gazety Hamburgskiej.

Arcy Xiążę Karol od dnia 20. znajduje się w lepszym zdrowiu. Codziennie rano i z południa wyjeżdża, i przechadza się przez całą godzinę z dwoma officyerami. Lekarze do pewnego czasu zabronili onemu zatrudnić się interesami wojskowemi; które dziś powierzone są Generalom Schmidt i Stippschitz, i Półkownikowi Duka. Re- nu przeyscie nie zatrzymałoby zapewne wojsk Austriackich, gdyby Arcy Xiążęcia inne przyczyny mało dotąd wiadome nie zatrzymywały w nieczynności.

z Feldkirch 2. Maja z Gazety Hamburgskiej.

Naywiększe u nas dziś wieczorem zamieszanie widzimy; wojska wszystkie wyruszą z miasta i okolic; Kompaniom strzelców i milicyom doliny Bregenz ruszać kazano. Kolumna ciężkiej piechoty z 4. diwizjami strzelców Tyrolskich idzie przez Neuzig i Gamperdona, z kąd podobno ob- szedłszy górę Montafuner zwaną wkroczy do Brittigau powiatu, i atakować będzie zamek Luziensteig, klucz do kraiu Grison- skiego. Z wielu okoliczności wnosimy, że wojska Austriackie w tych dniach Re- n- przeydą.

z Hagi 7. Maja z Gazety Courier du Bas Rhin.

Druga Izba zgromadzenia prawodaw- czego większością dwóch głosów tylko, potwierdziła uchwałę pierwszej Izby, któ- ra każe z pisywać w kraiu naszym gwar- dye narodowe. Postrach niedawno rzucony był próżny; nie ukazała się na brzegu Batawskim Angielska flotta od 200. żaglow, ani wylądowaniem do Zelandyi groziła; powrócił z tamtąd Generał en chef Brune, i Inspektor Tilly, który wszystko rozrzucił do przyszłej obrony kraiu.

z Bazilei 26. Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

Przez miasto nasze ciągną nieprzeftan- nie wojska Francuzkie, wzmocnić mające armią Malseny w Szwajcarch, Z Lucerne donoszą, iż po wszystkich Cantonach mają być ustanowione trybunały wojskowe; do nich pozywani będą obywatele niechęcy służyć teraz wojskowo i inni, którzy o- pierają się zamiarom rządowym. Karę śmierci naznaczono dla wszczynających rozru- chy domowe; ci zaś którzy dowodzcom uwiesić się dadzą, zapłacą nadzwyczajne kon- trybucye, i do wojska poydą koniecznie sa- mi.

Od brzegow Menn 3. Maja z Gazety Frankfortskiej.

Pod Lorach była, jak mówią, utarczka między wojskiem Austriackim i Francuz- kim; pierwsze do miasta wkroczyło. Lifty odebrane z Stockholmu donoszą, że wpro- wadzenie Kawy do całego Królestwa Szwedz- kiego zabronione być ma od dnia 1. Lipca roku terażniejszego. Z Munich wiadomość odbieramy, że Bawarya daie 6. wyższy zaś Palatinat 2. tysięcy rekrutow; temi dopeł- nione być mają wszystkie regimanta kra- iowe.

Za kilka Miesiący pewnie nastąpi wer- bunek drugi, tak dalece, że wojsko Bawar- skie będzie pomnożone 10. tysięcy żołnie- rza. Nowy Elektor znaczne odmiany uczy- nił w administracyi kraiovej. Po wszystkich Departamentach Wice Prezydentow zkas-owano, liczbę Konfiliarzow i innych urzędni- kow zmniejszyłono.

z *Weroni* 28. *Kwietnia z Gazety Hamburgskiej.*

Austrjacy Krokiem olbrzymim postępują we Włoszech Bergamo zajęli, główną ich Kwatera w Triviglia nad rzeką Adda. Dywizya nieprzyjacielska z 4. tysięcy żołnierza, między Brescia i Bergamo przecięta, broń złożyć musiała; przywoził iey podobno General Serrurier. Garnizon Mantuański wycieczkę uczynił d. 21; lecz straciwszy 100. zabitych lub ranionych, 300. zabranych w niewolę, i 8. armat, powrócił do twierdzy.

Główna Kwatera Francuzow z Mediolanu przeniesiona do Comelino; Dyrektoryat Cisalpiński, Prawodawca, Ministrowie, Urzędnicy, w Turynie wszyscy; armia za rzekę Tesin ustępuje, silnie ścigana przez zkombinowane wojsko. Gdy Austrjacy do Brescia wkroczyli, pospólstwo rabować zaczęło domy swoich urzędników; ten jednak

niezład trwał nie długo. Zajęcie miały Lodi, Placency, Parmy, Reggio, Pizzighittone potrzebuje potwierdzenia; ostatnie z nich pewnie jest opasane. D. 17. garnizon Ferrary wycieczkę uczynił; która koniec miała pomyslny; szczeguły jednak nie są wiadome.

Od granic Włoskich 30 Kwietnia z Gazety Hamburgskiej.

W Kraju Szwajcarskim Valais zamieszania domowe trwają dotąd. General Francuzki Nouvion z Lucerne wysłał liczne wojsko przeciw rokofszanom. Biega pogłoska, że lewe skrzydło armii zkombinowanej we Włoszech rzekę Po przeszedłszy, znajduje się w Reggio, i okolicach Parmy. Ferrara jest opasana; garnizon wzmocniony przez obywatelów Bononskich, czyni częste wycieczki. Armia pod komendą Hrabiego de Bellegarde, z Tyrolu wkracza do Valteliny i Grisonow.

U W I A D O M I E N I E

Izba skarbowa Litewska podała do powszechney wiadomości, że znajdujące się Karczmy we Wsiach Ekonomicznych Skarbowych w Powiecie Grodzieńskim i dque w Ozieranach wielkich, Wiszniowce, Pohoranach, i Zarnowce, także Cegielnia przy Mieście Grodnie od Dnia 24. Miesiąca Junij A. C. a przyteż Cegielni będąca Karczma, i w Mieście Grodnie na Horodnicy Ogrod Fruktowy, od Dnia 1. Januar: Roku następnego 1800. oddane zostaną przez publiczną licytacją w cztero-letnią Arędę. Do iakowey licytacji trzy terminy są naznaczone, to jest 26. Apr: 2. i 15. Maia V. S. Roku bieżącego. Zyczący zatem rzeczzone Karczmy, Cegielnią, i Ogrod Fruktowy wziąć w Arędę, mają się stawić do Izby skarbowey Litewskiej z dostatecznymi na bezpieczeństwo Skarbu kaucyami, i zaświadczeniami od Juryzdykcji Sądowych tak względem swoiey, iako też Paręczników sytuacyi.

w Wilnie D. ²/₁₅ Apr: 1799. Roku.

Podała się do wiadomości Publico, że *Dom Papieski*, pod Imieniem *Alumnat*, w Mieście Wilnie, na Ulicy Biskupiey, pod Numerem 449. sytuowany przez Architekta wartością Czerwonych Zł: 3,000. Czyli Rubl: 9,000. otaxowany, jest do przedania; równie iak i Dworek z Placem Ogrodowym na Łukiskach, pod Numerem 872. leżący. Ktoby więc one, czy razem, czy osobno, nabyć życzył: licytować może do Dnia ¹³/₂₄ Junij Roku terażniejszego: które więcey dajacemu przedane będą, a udawać się ma do Przełożonego tegoż Domu. —